

તો સારી વાત છે

કોઈની થોડી શરમ રાખો તો સારી વાત છે.
ને બધો બાંધ્યો ભરમ રાખો તો સારી વાત છે.

સાવ નિર્લજ થઈ જવું એ આપને શોભે નહીં,
કંઈક પરદાનો ભરમ રાખો તો સારી વાત છે.¹

ગેરરસ્તે કોઈને દોરી જવું સારું નથી,
પાસ પોતાનાં કરમ રાખો તો સારી વાત છે.²

કોઈને ઉપદેશ દેવામાં કશું વળશે નહિ,
દિલ મહીં દયરો-હરમ રાખો તો સારી વાત છે.³

સર્વની માફક તમે 'નાઝિર'ને પણ ન માનશો,
કો'કની જો શેહ-શરમ રાખો તો સારી વાત છે.⁴

સંસાર સુધી આવવું એ મારો હક હતો,
તુજ દ્વાર સુધી આવવું એ મારો હક હતો.

દીદાર આપવાને ભલા! કોઈ રીતથી,
દીવાર સુધી આવવું એ મારો હક હતો.

1 કંઈક જો માનવ ધરમ રાખો તો સારી વાત છે. (સંગ્રહિત)

2 વાત પોતાની મભમ રાખો તો સારી વાત છે. (સંગ્રહિત)

3 સાવ નાસ્તિક થઈ જવાનો અર્થ કંઈ રહેતો નથી,
દૃષ્ટિમાં દયરો-હરમ રાખો તો સારી વાત છે. (સંગ્રહિત)

4 સાવ બસ બેફામ 'નાઝિર!' બોલવું સારું નથી. (સંગ્રહિત)

ભારે કરી

ખત-ખબર વિણ એમણે આવી અને ભારી કરી,
એન મોકે મુજને અજમાવી અને ભારે કરી.

માંડ રૂઝાયાં હતાં કોઈ યાદનાં મીઠાં ઝખમ,
ત્યાં તમે ભૂતકાળ ઉથલાવી અને ભારે કરી.

જામતો'તો મેળ મનનો, શી હતી મંગલ ઘડી,
ત્યાં તમોએ બાજી બદલાવી અને ભારે કરી.¹

જ્યાં હજુ તો માંડ બિડાતી હતી મુજ આંખડી,
ત્યાં તમે ઉર-દ્વાર ખખડાવી અને ભારે કરી.

જેમના ઉપકારથી 'નાઝિર!' સદા વંચિત રહ્યો,
મોત ટાણે એણે બિરદાવી અને ભારે કરી.

પ્રેમ-સૌરભ આપે પ્રસરાવી અને ભારે કરી!
મન-ભ્રમરને પાછો ભરમાવી અને ભારે કરી!

જ્યાં હજુ તો માંડ જાંઘ્યા'તા કરારો દિલ મહીં,
તેં કરમ તારા ત્યાં વરસાવી અને ભારે કરી!

જ્યાં લુંટારાઓની વસ્તી ઘર કરી બેઠી હતી,
નાખુદાએ નાવ ત્યાં લાવી અને ભારે કરી!

હું બધોયે ભેદ પામી જાત 'નાઝિર' એમનો;
પણ ભયાનક મોતે ભડકાવી અને ભારે કરી!

(સંગ્રહિત)

1 ત્યાં વિધિએ વહેણ બદલાવી અને ભારે કરી

ઈન્સાન આ માયા નગરીમાં, ઈમાનને વેચી નાખે છે

ઈન્સાન આ માયા નગરીમાં ઈમાનને વેચી નાખે છે,
રે ભૂખના માર્યા ભક્તજનો ભગવાનને વેચી નાખે છે.

આવીશ નહીં ઓ અવતારી! ઈન્સાન બનીને ધરતી પર,
આ સ્વાર્થ ભરેલાં સ્નેહીજનો મહેમાનને વેચી નાખે છે.

છે દુઃખ તો પારાવાર છતાં, સંતોષ છે થોડાં માનવનો,
શયતાનથી બદતર જીવો છે, શયતાનને વેચી નાખે છે.

ખુદારી જેવું કંઈક હતું 'નાઝિર!', એ ભૂલીને માનવ સૌ,
થોડાક નજીવા લાભ મહીં, અરમાનને વેચી નાખે છે.

કોઈ પણ એવું નથી કે જ્યાં મળે શાતા મને,
તું કહે કે ક્યાં બતાવું જઈને મારા દિલના ડામ.

મારી મૈયત જોઈને લોકોમાં ચર્ચા થાય છે,
મારનારામાં હે મારા રામ! આવ્યું તારું નામ.

હોય છે

એવા ઘણાંય વિશ્વમાં વિચિત્ર હોય છે,
જાણે અજાણ લિપિ તણાં પત્ર હોય છે.

તારી કલાકૃતિની ભલા વાત શી કરું,
જેને નિહાળું છું બધાં સચિત્ર હોય છે.

ઠંડે કલેજે ઘાવ કરે શત્રુ, શી મજાલ!
વર્તાવ મિત્રના ઘણાં વિચિત્ર હોય છે.

દુઃખો દબાવી નિજના નિવારે છે અન્યના,
'નાઝિર!' હંમેશા એ જ પરમમિત્ર હોય છે.

વહી ગઈ જિંદગી આખી
સમય સઘળો ગયો ખોટો,
નિહાળ્યું દ્રશ્ય, સમજાયું,
જીવન, પાણીનો પરપોટો.

આવતું નથી

આંખોમાં વસ્યું છે ને નજર આવતું નથી,
આવી રીતે તો કોઈ યે સંતાપતું નથી.

દેણું ઘણું છે, દેતો રહું છું હું સર્વદા,
લેણું કોઈયે તારા વગર આપતું નથી.

સંબંધ કેમ તોડશો મુજને કહો ભલા,
પોતાનું અંગ કોઈ કદી કાપતું નથી.

બળતી હતી ત્યારે તો બધાં તાપતાં હતાં,
બુઝેલી આગને કાં કોઈ તાપતું નથી?

‘નાઝિર!’ બધુંય આપે છે દુનિયાના લોક પણ,
ખરચેલા શ્વાસ પાછા કોઈ આપતું નથી.

પ્રીતિનો પંથ કોઈ કદી માપતું નથી,
થાયે હતાશ તોય કોઈ થાકતું નથી.

કામણ કરીને જાણે કશું જાણતાં નથી,
આવી રીતે કલેજું કોઈ કાપતું નથી.

(સંગ્રહિત)